

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστόν καὶ πρῶτον ἀπαριθμοῦντες χρόνον
ἐδρεῦομεν καὶ πάλιν στήν γῆν τῶν Ἰερθενῶνων.

Ἐστὸ χίλια καὶ ἐνιακόσα δεκαέξη
καιόμενα δὲν γνωρίζει τί θὰ τρέξη.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέ κτὼ φράγκα καὶ στὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῇ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, καὶ ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Ἰουλίου δεκαέξη,
μπόλικος παρὰς θὰ τρέξη.

Χίλια καὶ τρακόσα καὶ ἐνενηνταένα,
κόμματα Σωτήρων τρώγοντ' ἐνωμένα.

Διάφοροι στοροφαὶ περὶ Σωτήρων,
ποὺ κάνουν ψηφοθήραν καὶ τὸν κληρὸν.

Α'.

Βαστώντας στὸνα χέρι δεκανίκι
καί σ' ἄλλο των τὴν Ἀπτερη τὴν Νίκη
ἐβγήκαν καὶ οἱ Σωτήρες μιὰ φορὰ
καὶ ψήφους κυνηγοῦσαν μιὰ χαρά.

Ἐπήγαιναν ἐδῶθε καὶ ἐκεῖ πέρα,
καβουρδιστὸν κοπάνιζαν ἀέρα,
γοργούριζαν τὰ δόλια τάντερά των
καὶ ἔκαναν καὶ Συλλόγους ἐπιστράτων.

Ὁ κύκλος τῶν Σωτήρηδων σφαδάζει,
καὶ ὁ κόσμος ἀφελῶς διασκεδάζει
μὲ πρόσωπα Σωτήρων σεβαστά,
ποὺ πάνε καὶ μαζί καὶ χωριστά.

Διδάσκαλοι παληᾶς πολιτικῆς
ἔχουν ὠραίους τρόπους καὶ γλυκεῖς,
καὶ ἐντέχνως ψηφοφόρους κατηχοῦν,
καὶ κρότοι σφαιριδίων ἀντηχοῦν.

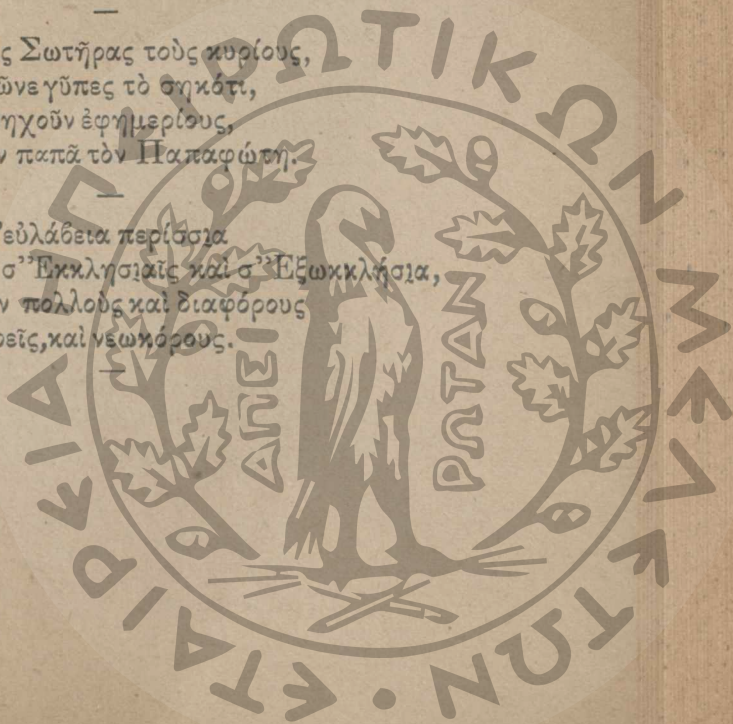
Δὲν ἔχουν ἄλλο πρόγραμμα στὸ χέρι
παρὰ τὸ πῶς νὰ βρίζουν τὸν Λευτέρη,
καὶ νὰ τὸν λέν παμμίαρο προδότη,
Ἰάγο τρομερὸ καὶ Ἰσκαριώτη.

Λένε πῶς ἔχει μέσα του δαιμόνιο,
πῶς εἶναι κάποιον πνεῦμα καταχθόνιο,
καὶ σὰν καὶ αὐτὸν κακοῦργο καὶ φονιᾶ
δὲν γινώρισαν ἀκόμη στὸν ντουνιά.

Καὶ πάλι μὲ κόμμεναις τῆς φτερούγαις
ἐβγήκαν οἱ Σωτήρηδες στῆς ρούγαις,
καὶ τώρα ξαναμπήκαν σὲ μπελάδες
καὶ πέρνουν παγανιὰ τοὺς μυχχαλάδες.

Κυττάζω τοὺς Σωτήρας τοὺς κυρίους,
ὁποῦ τοὺς τρῶνε γύπες τὸ σηκότι,
πάνε καὶ κατηχοῦν ἐφημερίους,
πάνε καὶ στὸν παπὰ τὸν Παπαφώτη.

Μὲ σύνεσι καὶ εὐλάβεια περίσσια
μπαίνουν καὶ σ' Ἐκκλησιαίς καὶ σ' Ἐξωκλήσια,
καὶ κατηχοῦν πολλοὺς καὶ διαφόρους
ψαλτάδες, ἱερεῖς, καὶ νεωκόρους.

Γιὰ κάλπαις δὲν τοὺς λείπει νοῦς καὶ γνῶσις,
μήτε φαλμὸς σὲ πλάγιο βαρὺ,
καὶ μὲ λογῆς λογῆς μεταμορφώσεις
τοὺς βλέπει κάθε χάχας κι' ἀπορεῖ.

Καὶ σήμερα σὲ τοῦτον τὸν ἀγῶνα,
ποῦ δοξαστὸς θὰ μείνη στὸν αἰῶνα,
τοὺς εἶδα νὰ φορέσουν παπαδίστικα
καὶ μὲ πολλοὺς στὰ γέλοια ξεκαρδίστηκα.

Β

Φοροῦνε καλυμμαύχι, πετραχήλι,
ἀφορισμοὺς ψελλίζουνε τὰ χεῖλη,
καὶ τρέχουνε κι' οἱ γνώριμοι κι' οἱ φίλοι των
καὶ σκύβουν καὶ φιλοῦν τὸ πετραχήλι των.

Τοὺς ξέρω τοὺς Σωτήρας τοὺς ἀκάκους,
τοὺς ξέρω τοὺς παληοὺς τοὺς Παπουλάκους,
γνωρίζω καὶ τὴν πάναγνη ψυχὴ των
καὶ τρέχω νὰ μοῦ δώσουν τὴν εὐχή των.

Τὰ χέρια των σηκώνουν κι' εὐλογοῦν
δσοὺς καὶ τώρα ψήφους κυνήγουν
γιὰ τῆς παλαιῆς φατρίαις τῆς λυσσάραις,
ποῦ προσκυνοῦν καλπάκια καὶ φεσάραις.

Σωτήρες' στοὺς Σωτήρας τρέχουν τόσοι
καὶ σκούζουνε' στὰ πλήθη τραγικὰ
ὅτι ποτὲ τὸ χέρι δὲν θὰ ληῶση
ἐκείνου, ποῦ ψηφίσῃ τὸν Βρακᾶ.

Ἐσχάνω τῆς πολλαῖς μας συμφοραῖς
καὶ τρέχω σὲ καιροὺς, ποῦ' στῆς οὐραῖς
τῶν σκύλων ἐκρεμοῦσαν τὰ λουκάνικα.

Καὶ μέσα' στὸν ἀγῶνα τῶν καλπῶν
ἱερατεῖον βλέπω μὲ σκοπὸν
καὶ μ' ἀνασκουμπωμένα φαρδομάνικα.

Προβάλλουν μεγαλύνοντες τὸν κλῆρον
καὶ κατὶ τραγογέννηδες' στὴ μέση,
κι' ὅλους τοὺς ἀντιπάλους τῶν Σωτήρων
τοὺς στέλλουνε' στὸ διάβολο πεσκέσι.

'Στὸ πῆδι κι' οἱ παπάδες, πάντες ἴτε,
καὶ κάθε συνοικίας ἐφημέριος
ὅς κατηχή κρυφὰ κι' ὅς κατηχήται,
κι' ὅς ὑψωθῇ μαζὶ μας ἐναέριος.

Κτυπήσατε προδότας ἀνιέρους
κι' ὅσους ἀποκαλοῦν φιλελευθέρους,
καὶ προσελθέτω πᾶς ὁ κατηχούμενος
ἐπάνω τῶν Σωτήρων ἐποχούμενος.

'Ομάς ἐκ ρασοφόρων ψάλλει σῴτειρα,
καὶ τάγια κρατοῦσα δισκοπέτηρα
ἐπεύχεται τὸν ἔλεθρον σ' ἐκείνους,
ποῦ τοὺς παρόντας βλέποντες κινδύνους
δὲν βάζουν τὸ καλπάκι καὶ τὸ φέσι,
ποῦ τόσο' στοὺς Σωτήρηδες ἀρέσει.

Καὶ τὸ παπαδολόγι' στὸ ποδάρι,
τῶν ἐκλογῶν ν' ἀρχίσῃ τὸ τροπάρι.
Καθένας διπλοκάμπαν' ὅς σημαίνει,
καὶ σήμερα σὰν ἄξιος ποιμὴν
ὅς κατηχή τὸν κόσμον, ποῦ ποιμαίνει,
μὲ κομματάρχου φλέγουσαν ὁρμήν.

Καὶ μίτραι προσελθέωσαν χρυσαῖ,
ὅς κάνουν κάθε ράσο μηλωτήν,
κι' ὅλοι περιβαλλόμενοι μ' αὐτὴν
ὅς ὑψωθοῦν καθὼς τὸν Ἑλισσαί.

Εὐτυχιῶν περίβλεπτοι δοτήρες
φορτόνονται προγράμματα τρανά,
ἐφρύαξαν καὶ πάλιν οἱ Σωτήρες
κι' ἐμφρόνως ἐμελέτησαν καινά,
καὶ τοὺς ναοὺς ἀκόμη τοῦ Κυρίου
μετέβαλαν εἰς οἴκους ἐμπορίου.

'Ἡ δὲ Πατρίς ἡ φίλη, ποῦ στενάζει,
κι' ἐγὼ, πρὸς τοὺς Σωτήρηδες φωνάζει,
ποῦ νέκταρ εὐτυχίας ξαναῆπια,
θαυμάζω τὰ καινούρια σας τερτίπια.

Θαυμάζω τὰς μεθόδους, τὰ προγράμματα,
ποῦ κάνουν τὸν καθένα νὰ ρεμβάζῃ,
καὶ βλέπω πῶς καὶ μ' ὅλα τὰ γεράματα
ἡ κοῦτρα σας ἀκόμη κατεβάζει.

Θαυμάζω μὲς' στὴν τόση παραζάλη σας
κι' ἐνῶ κολλοῦν ἀπάνω σας τοιμπούρια,
ποῦ διάβολο τὰ βρῖσκει τὸ κεφάλι σας
ἐκεῖνα τὰ τερτίπια τὰ καινούρια.

Θαυμάζω τὸ μῆλός σας καὶ τὰς γνώσεις σας
καὶ τὸσας θαυμαστὰς μεταμορφώσεις σας,
ποῦ βγάζετε τὰ πρὶν Μακεδονίστικα
καὶ σήμερα φορεῖτε παπαδίστικα.

'Ακόμη τὰ μῆλα τὰ περιώνυμα
εἰς ἐκλογῶν ἡμέρας εἶναι γόνιμα,
κι' ἐπευφημοῦνται τρόπαια καὶ κλέη,
ποῦ κόσμος τὰ κυττάζει καὶ μὲ κλαίει.

Ὁ Γούναρης ὁ παλαιός, ποῦ νότες ἐνωτίζεται,
ἀπὸ τὸν νέον Γούναρην Ἀνταντικὸς βαπτίζεται.

Γ

Τι νὺξ μυστηριώδης... γαλήνη κατὰ πάντα,
ποῦ ρεμβασμοὺς ὥραιους καὶ πόθους προκαλεῖ,
ὅταν τοῦ Γρηγορίου τὸν μέγαν ἀνδριάντα
ἐντρομος τὸν ἀκούω τοιαῦτα νὰ λαλῇ:

'Εμπρὸς ἐμπρός, παιδιὰ μου, κι' ἀνάφετε λαμπάδες,
προγενικῶν λειψάνων ἀκοίμητοι φρουροί,
μετὰ χαρᾶς μου βλέπω πῶς τώρα κι' οἱ παπάδες
ἐγιναν κομματάρχαι Σωτήρων ἱεροί.

Κι' ἐγὼ θὰ κατηχήσω καθένα κουτομόγια,
κι' ἐγὼ θὰ παροτρύνω καὶ τὰ παπαδολόγια
ν' ἀνασκουμπώσουν τώρα τὰ φαρδομάνικα των
κατὰ τῆς προδοσίας τοσοῦτων καταράτων.

Κι' ἐγὼ θὰ κατηχώ κρυφὰ κρυφὰ τὸν κλῆρον,
κι' ἐγὼ θὰ κατηχώ τὰ ρασοφόρα φύτρα,
καὶ σύμβολον κλεινὸν κομμάτων διαπύρων
ὅς γίνῃ κι' ἡ σεπτὴ τοῦ Πατριάρχου μίτρα.

Μετὰ χαρᾶς κυττάζω τριγύρω συνηγμένους
κατὶ τραγοπαπάδες καλὰ κατηχημένους,
μὰ βλέπω καὶ τὴν ράβδον τὴν ποιμαντορικὴν
καὶ τὴν ἐκτὸς νὰ κρίνῃ κι' ἐκτὸς πολιτικὴν.

Σωτήρων κομματάρχας ὅς βλέπω παναμώμους
ναὼν ἐφημερίους,
καὶ νέους Χρυσοστόμους,
καὶ νέους Γρηγορίους.

Εἶναι καιρὸς νὰ λείψουν τὰ πατριωτικά,
πιστάετε σὲ κάθε τρανὴ ψευτοφυλλάδα,
καὶ δίνετε βρῖσιδι σ' ἐκείνους τὸν Βρακᾶ
καὶ σ' ὅποιον ἄλλον θέλει μεγάλη τὴν Ἑλλάδα.

'Ας ξεχασθοῦν, παιδιὰ μου, τὰ χρόνια τὰ παλαιά,
κι' ἐκείνης τῆς κρεμάλας ἡ φοβερὴ θηλεία,
κι' ὅς βάλουν κι' οἱ παπάδες σὰν νέοι πατριῶται
καδοῦκι καὶ σαρίκι,
ὅπου νὰ τοὺς κυττάζουν ἰθαγενεῖς προδόται
καὶ νὰ τοὺς πιάνῃ φρίκη.

ὦ παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
σὲ τοῦτον τὸν καιρὸν
γελάτε καὶ μ' ἐκείνον
τὸν Ρήγα τῶν Φερῶν.

Καὶ τοῦτος σὰν ζευζέκης ἐτράθηξε πολλά,
γελάτε μὲ μαρτύρων καὶ προπιάτορων θήκας,
καὶ τοῦτα μου τὰ ράσα σηκώστε τὰ ψηλά,
καὶ δρέψετε μεγάλας κατ' ἐγχωρίων νίκας.

Κτυπήσετε προστάτας μ' ἀκράτητον ὀργήν,
ὅπου κι' ἐμέ, τὸν πνίγος ἀγχόνης ὑποστάντα,
μ' ἔφεραν στής Ἑλλάδος τὴν ἐλευθέραν γῆν
κι' ἐστήσατε σὰν βλάκες αὐτὸν τὸν ἀνδριάντα.

Τρελλοὺς ὄνειροπόλους,
ποῦ σπέρνουνε τριβόλους,
κτυπάτε, πολεμάρχου.

Τὸ βῆμα σας ταχύ,
κι' ἔχετε τὴν εὐχὴ
πνιγμένου Πατριάρχου.

Αὐγὴ νέα ξημερώνει,
ξετινάξετε τὴν σκόνην
κάθε ψειριασμένης κάπας.

Μὲς' στὰ πάθη ποῦ μᾶς τρῶν
ὁ Δημήτρης τῶν Πατρῶν
γίνεται παπᾶς καὶ Πάπας.

Νάτος!...κάνει καὶ βαπτῆσια,
κι' Ἐκκλησίαις κι' Ἐξωκλήσια
τρέχει μόνος του ν' ἀνοίξη.

Καὶ παπάδες κατηχεῖ
ἐν μεγάλῃ προσευχῇ
καὶ μεγάλῃ κατανύξει.

Εὐλογεῖ παπαδολόγι
μὲ τιάρ' στὸ κεφάλι,
καὶ μετρᾷ μὲ κομπολόγι
πόσους Μπέηδες θὰ βγάλῃ.

Ἐν σκηναῖς σεπτῶν πατέρων
ὁσιος παρακαθίζει,
πάλλουν γύρω του καρδιαῖς.

Καὶ κατὰ Φιλελευθέρων
παρορμᾷ κι' ἐξερεθίζει
καὶ καμπόσαις παπαδιαῖς.

Μ' ἁγιαστούραις περπατεῖ,
ρήματ' ἄρρητα προφέρει,
μὰ κι' ἀπήγανο κρατεῖ
κι' ἐξορκίζει τὸν Λευτέρη.

Κάθεται σὲ Πάπα θρόνον,
κι' ἔρχονται μ' εὐλαβεία
Μπέηδων Ἐθνικοφρόνων
ιερά Κογκλάδια.

Δίνουν' στοὺς προδότας φάπα,
καὶ μὲ νέον κράζουν μένος:
ἔσο τρίς εὐλογημένος,
Πατρὶνὲ παπᾶ καὶ Πάπα,
καὶ τοὺς Μπέηδες ἀγάπα.

Μὲ λογῆς λογῆς ψαλτήρια
πάει καὶ σὲ μοναστήρια,
γιὰ νὰ μάθῃ τοῦ Λευτέρου
πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι
κομματάρχαι καλογέροι.

Νάτος νάτος!... μὲ φαλλίδια μπαίνει μέσα σὲ κελλιά
καὶ τοὺς λέει πῶς θὰ μείνουν δίχως γένεια καὶ μαλλιά,
ἂν κι' αὐτοὶ δὲν ἀφορίσουν τὸν ἀνέρο προδότη,
ποῦ τοῦ ψίγει τὸ σηκότι.

Ἀπὸ καλογέρους βγαίνει
σὲ καλογρηαῖς πηγαίνει
λέγωντας: εἰρήν' ὕμιν,
ἀλληλούϊα κι' ἀμήν.

Μαῦρον σμήνος εἰς τὴν Γοῦνα βλέπω προσκολλώμενον,
καὶ φρενήρεις ἐν ᾠδαῖς.
ἐν ὀργάνοις καὶ χορδαῖς
ξαναφάλλουν τοῦ προδότη τὸν ἀναδαλλόμενον.

Τέτοια λέει, κι' ἐρωτοῦνε τῆς πολιτικῆς τὸ φύτρο,
ποῦναι πρῶτο μὲς' στὰ πρῶτα:
καὶ παπᾶς ἔγινε, Μητρο;
ἔτσι τὰφερε μιὰ νότα.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Πάρετε τὴν Ἑσπερίαν, ἤχουν τὴν Ἐφημερίδα,
ὅπου μὲ λαμπρὰς εἰκόνας βγαίνει μέσα σὲ Λονδίον,
καὶ τιμᾷ καὶ μεγαλύνει τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα,
ὅπου τώρα διατρέχει κρίσιμον καιρὸν κινδύνων.

